

[Camre]

en nøje afvejning af de initiativer, der kan foretages efter denne lovgivning.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke det meget store flertal af partier, som står bag ved denne lovgivning, og desuden opfordre til at stemme for de af miljøministeren og af flertallet stillede ændringsforslag, gennem hvilke lovens principper yderligere klarlægges, og gennem hvilke vi yderligere udskyder ikrafttrædelsen af loven et halvt år. Derimod må jeg afvise det af kristeligt folkeparti stillede ændringsforslag.

Maisted (FP):

Det er ikke, fordi de stillede ændringsforslag overhovedet har nogen betydning, og med dette skadelige forslag, ja, landsskadelige forslag, kan vi altså tilslutte os samtlige 4 ændringsforslag. Med hensyn til selve tilblivelsen af dette lovforslag, hvor vi nu behandler det 6. forslag til betænkning, er det sådan set sørgeligt, at formanden for miljøudvalget ikke vil være rar at komme herop og forklare, hvordan dette lovforslag er blevet behandlet.

Vi har en kovending fra partiet venstre, som det nok var værd at komme med et par kommentarer til, når man tager de udtalelser, hr. Svend Erik Hovmand kom med ved første behandling, i betragtning. Han sagde nemlig, at vi er enige i målene, men der er et stykke til, at vi er enige i midlerne. De socialistiske midler, som her foreslås anvendt, er de traditionelle: forbud, påbud og restriktioner. Hensynet til de private initiativer og eksisterende genbrugsvirksomheder reduceres til det minimale, medens det offentlige får en næsten monopolagtig stilling. Forbrugere, fabrikanter og genbrugsvirksomheder bør i stedet igennem afgifter og pantordninger animeres til at fremme det mål, som vi alle mener må fremmes. Det er en uskik med bemyndigelser til ministeren.

Det var venstres indstilling til dette lovforslag, og de arbejdede energisk på, at der ikke blev afgivet betænkning over dette lovforslag. Fremskridtspartiet og socialdemokratiet som sidste mødedeltagere var enige om at afgive betænkning, men vi måtte pænt vente, til augustforlig II-partierne – jeg tror nok, det lød sådan – tirsdag morgen blev enige om, at man skulle afgive betænkning over dette forslag.

Som sagt har jeg for længe siden opgivet at forstå socialdemokratiets snak om at bekæmpe arbejdsløsheden og at skaffe arbejdspladser. Men at venstre vil være med til at underminere 3.000 arbejdspladser i dette land er ganske enkelt ufatteligt.

Der er intet, der taler for, at man skulle fremsætte et lovforslag på dette område. Vi har fået at vide, at vi har en genindvindingsindustri, der er i stand til at løse samtlige problemer. Det eneste, der sker nu, er, at det, som konservative og venstre har opnået, når de siger, at man opnår en markedspris, ligger langt under kostprisen, det vil sige den pris, det koster at indsamle materiale og at presse og fremstille papir af disse genindvindingsprodukter. Det vil sige, at man stille og roligt underminerer 3.000 eksisterende arbejdspladser. Og så fremmer man samtidig indsamling af ubrugeligt papir. Når man fortsætter den linje, så får man det papir til genanvendelse, som er ubrugeligt, og det er simpelt hen noget, der er genialt.

Men så siger ministeren, at det er for at imødekomme de konservative og venstre. Ja men vi vil da meget gerne undtage de emballageprodukter, der går til eksport. Det er fantastisk naivt, hvis man virkelig ikke hos venstre og socialdemokratiet forstår, at for at have en eksport skal man altså også have et hjemmemarked. Og når man udelukker hjemmemarkedet, så har man heller ingen eksport, for så bliver det for dyrt at fremstille disse produkter.

Og så ophæver man også det begreb, der hedder konkurrence på området. Man lader kommunerne køre en indsamling, der som sagt nedbringer markedsprisen til under kostprisen – hvis konservative og venstre overhovedet ved, hvad de to begreber dækker. Lad mig citere, hvad de konservative sagde ved første behandling af dette lovforslag. Fru Annelise Gotfredsen sagde, at vi frygter, at denne lov kan åbne mulighed for at socialisere og styre erhverv og industri. Vi vil ikke afvise, at det kan være nødvendigt med reguleringer, men de foreslåede bemyndigelser kan føre til vidtrækkende indgreb over for erhvervsliv og det enkelte menneskes hverdag. Hvert enkelt område må op i tinget. Reglerne for indsamling bekymrer både arbejdsgivere og medarbejdere i de private genindvindingsvirksomheder.